

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/82/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312209737
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8312209737.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a sudcov JUDr. Petra Straku a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovaným v 1.rade Z. E., bytom N. XX/X, XXX XX E. nad L., v 2. rade A. E., bytom N. XX/X, XXX XX E. nad L., o zaplatenie 866,56 Eur s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 11C/13/2013-73 zo dňa 25.02.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok o zamietnutí žaloby voči žalovanému v 2.rade a vo výroku o trovách konania vo vzťahu k žalovanému v 2.rade.

II. Náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi a žalovanému v 2 rade n e p r i z n á - v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznal.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že skutkovo mal za preukázané, že dňa 05. 06. 2007 bola uzavretá Zmluva o poskytnutí flexipôžičky medzi Všeobecnou úverovou bankou a.s. a žalovanou v 1.rade a bol poskytnutý úver žalovaným vo výške 995,81 Eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 60 mesačných splátkach po 25,77 Eur so začiatkom splácania 29.04. 2005, posledná splátka bola splatná 29. 03. 2010. Ďalej mal za preukázané, že došlo k vypovedaniu zmluvy ku dňu 07. 05. 2007 s dátumom splatnosti ku dňu 11. 06. 2007.

Ďalej vychádzal z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 02. 10. 2010, ktorá bola uzavretá medzi žalovaným 1. a 2. rade a žalobcom z ktorej vyplýva, že dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 722,22 Eur a príslušenstva pohľadávky a žalovaní v 1. a 2. rade uznali svoj dlh voči žalobcovi. Žalovaná v 1.rade uviedla, že dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku nepodpísala. Žalovaný v 2.rade uviedol, že podpísal dohodu, nečítal ju a pracovník, ktorý mu ju predložil povedal, že je to formalita.

Na takto zistený skutkový stav veci prijal právny záver, podľa ktorého vzhľadom na vznesenú námietku premlčania považoval nárok žalobcu za premlčaný. Dohodu o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku nepovažoval za platné uznanie dlhu zo strany žalovaných a považoval to za dohodu, ktorá je formulárová a je ošetrovaním vzniknutého stavu kedy sa na podpis spotrebiteľom predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s vyhlásením o vedomosti premlčania dlhu. Uvedenú dohodu zhodnotil

ako nekalú obchodnú prax, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj riziko, že takéto konanie naruší správanie priemerného spotrebiteľa.

Poukázal na ustanovenie § 524 ods.1, 2, § 488, až 489, § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 53 ods. 4, § 54 ods. 2, § 100 ods. 1, § 110, § 558, § 521 Občianskeho zákonníka, článok 3 ods. 1, 3 ods.2, 3, článok 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993, ako aj článok 6 ods. 1, 7 cit. smernice, § 2 písmen a/, b/, c/ , § 3 ods. 1,2, § 5, § 6 ods. 2 zákona číslo 285/ 2001 Z.z. o spotrebiteľskú úveroch.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a vyhovel návrhu v celom rozsahu. Odvolanie podal proti rozsudku v časti, v ktorej zamietol nárok žalobcu voči žalovanému v 2.rade.

V odvolaní ďalej uviedol, že v prejednávanej veci podľa jeho názoru došlo k nespochybniteľnému uznaniu dlhu, pričom na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1, druhá veta zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta O.z. nemožno stotožňovať s inštitútom uznania podľa § 558 O.z., čo potvrdzujú aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája uznanie premlčaného práva nie je z hľadiska účinkov spojených s § 110 ods. 1 viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premlčané právo.

Žalovaný v 2. rade podpísal dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorá dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť pristúpenia a uznania dlhu zo strany dlžníka, má písomnú formu, vyplýva z nich dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť.

Odvolateľ nesúhlasí so zamietnutím žalobného návrhu z dôvodu premlčania, pretože je zrejmé, že ak by aj žalovaný v 2. rade nevedel v čase uznania záväzku o jeho premlčaní, právny účinok v spojení s uznaním práva v takomto prípade nastúpil. Má za to, že žalovaný potom, čo sa oboznámila s obsahom dohody svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznal a vyjadril svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky. K podpísaniu dohody nebol donútený.

Žalovaní v 1. a 2. rade sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) a potom ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred rozsudok verejne vyhlásil a dospel k záveru, že v prejednávanej veci boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku v jeho napadnutých častiach. (§ 219 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa právneho záveru odvolacieho súdu prvostupňový súd na zistený skutkový stav použil správny právny predpis, ktorý aj správne interpretoval, pričom zo skutkových záverov vyvodil správne právne závery.

K odvolacím námietkam a na zvýraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd udáva.

Žalobca tvrdí, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou

aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny náležitý právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Odvolaťel obhajuje dohodu o uzavretí splátkového kalendára ako úkon, v dôsledku ktorého sa premlčacia doba predĺžila na 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo. Poukazuje na skutočnosť, že dohoda neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie. Tým, že podpísala žalovaná dohodu prejavila svoju vôľu záväzok splniť.

Odvolačí súd nevidel dôvod na odklon s právoplatnými rozsudkami v iných prípadoch, v ktorých sa skonštatovala nekalosť použitej obchodnej praxity zo strany žalobcu pri predkladaní formuláru na predĺženie premlčacej lehoty značne znevýhodňujúcej spotrebiteľa (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove 20Co/86/2012 zo dňa 29.11.2000, 11Co/37/2012 zo dňa 07.06.2012, 3Co53/2012 zo dňa 05.12.2012, 16Co/133/2012 zo dňa 27.09.2012, 11Co/37/2012 zo dňa 07.06.2012).

Inštitút nekalej obchodnej praxity je zákonným termínom, má svoj obsah a nie je možné ho prehliadať ani v rovine súkromného práva.

Ak sa uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praxity, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu uplatnenému právu. Výkon práv okrem iného nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ) a o taký prípad ide aj vtedy, ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praxity.

Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. (ďalej aj len „ZOS“ alebo „spotrebiteľský kódex“) rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody (§ 4 ods. 8 ZOS).

Zákon o ochrane spotrebiteľa definuje nekalé obchodné praxity dodávateľov voči spotrebiteľom a z toho osobitne taxatívny spôsobom vypočítavá nekalé obchodné praxity, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé a ktoré sú uvedené v prílohe č.1 k Zákonu.

Obchodná praxita sa považuje za nekalú, ak

- a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
- b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praxita orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov (§ 7 ods. 2 ZOS).

Spotrebiteľský kódex definuje aj uvedené dva znaky nekalej obchodnej praxity.

Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti (§ 2 písm. u/ ZOS).

Podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa sa rozumie využitie obchodnej praxity na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil (§ 2 písm. r/ ZOS).

Správne prvostupňový súd podrobil praktiku žalobcu hodnoteniu z hľadiska znakov, ktoré definujú nekalú obchodnú praktiku. Konkrétne postup, ktorým došlo k uzavretiu dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku.

Odvolací súd považuje postup dodávateľa ako postup v rozpore s úrovňou osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti (nedostatok odbornej starostlivosti). Dohoda o splátkach je nepochybne formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka obsahujúci viacero právnych vzťahov napríklad jednostranné prejavy uznania záväzku, prehlásenie o vedomosti o premlčaní dlhu a jeho o následkoch a dvojstranné právne úkony o dohode o splátkach a dohode o uzavretí rozhodcovskej doložky. Skrytým cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a predĺženia premlčacej doby na uplatnenie nároku žalobcu.

Žalovaný v 2.rade vypovedal, že „ja som síce podpísal Dohodu o uznaní záväzku a uzavretí splátkového kalendára, mne však bolo povedané, že je to len formalita ...”

Zámer dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku a predĺženia premlčacej doby na uplatnenie nároku žalobcu aj odvolací súd hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to tak nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Uznanie záväzku ako právny úkon je za uvedených okolností v rozpore s dobrými mravmi, a preto absolútne neplatné (§ 39 OZ).

Pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Z tohto hľadiska je preto aj správny záver o tom, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika je neplatná, a preto bola dôvodne uplatnená námietka premlčania (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/37/2012 zo dňa 7.6.2012).

Správne teda prvostupňový súd považoval uplatnenú pohľadávku žalobcu za premlčanú z dôvodu, že uplatnená pohľadávka bola splatná 11.6.2007 a žaloba bola podaná dňa 2.8.2012 teda po uplynutí všeobecnej premlčacej trojročnej doby (podľa § 101 Občianskeho zákonníka).

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.), vo vzťahu o zamietnutí žaloby voči žalovanému v 2.rade vrátane správneho výroku o trovách konania vo vzťahu k žalovanému v 2.rade.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovanému v 2 rade preukázateľne nevznikli žiadne trovy odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.